

DET SAMFUNNSVITENSKAPELIGE FAKULTET BACHELOROPPGAVE

Studieprogram: BFJBAC

Bacheloroppgave i fjernsyn- og multimedieproduksjon, vår 2022

Forfatter: Sindre Hjelmen

Studentnummer: 247177

Veileder: Sigmund Trageton

Fagansvarlig: Sigmund Trageton

Problemstilling: På hvilken måte har film en evne til å påvirke følelser med tonevalg og stemning

Antall sider: 16

Universitetet i Stavanger

Innhold

1. Innledning
2. Begreper
 - 2.1 Tone og Stemning
 - 2.2 Lys
 - 2.3 Lyd
 - 2.4 Bildefrekvens
 - 2.5 Musikk
 - 2.6 Farge
3. Metode
4. Synopsis av scenene
5. Analyse av scenene
 - 5.1 Kamp scene i Germania
 - 5.2 Tilbakekomsten
6. Konklusjon
7. Litteraturliste

1. Innledning

Film har hatt en lang og interessant reise. Fra å være en opplevelse man bare nyter på kino til å bli tilgjengelig hvor som helst, på telefonen eller hjemme i stua. Film i sin tekniske form er flere bilder vist over kort tid. Et handlingsforløp for hva som skjer foran kamera. Men film er så mye mer. Film har en unik evne til å engasjere publikum. Vi gråter av å se karakteren man har blitt glad i dø. Man heier på underdoggen som gjennom hele filmen har bevist å være et bedre menneske. Vi vil så gjerne at to ungdommer skal finne kjærligheten. Og vi blir redde av et monster i en skrekkfilm. Men hvor dypt går denne påvirkningskraften filmen har? Filmens essens er å bevege mennesker. Det er gjennom film man kan fortelle historier som beveger meg og deg. Det er film som viser oss hvordan det er å være menneskelig. Den har kraft til å endre folks mening, synspunkt og følelser. Men hva med stemningen? Eller tonevalg? Hvordan kan dette påvirke publikums følelser? Om man tar vekk manus, karakterer og historien, så har man bare det visuelle og audiovisuelle igjen. Det vil si bilder forteller og lyder som får oss til å føle. Hva kan bilder fortelle? Om man ser en solnedgang og en person som ser på den. Hva kan det bety? At personen har oppnådd noe? At det er en ny begynnelse? Eller har personen akkurat kommet over en dyp sorg? Det kan være så mye mening bak noe så enkelt. En tone i en scene kan vare over en hel film. Ser for deg en scene i Mexico i en typisk Hollywood-produksjon. Ser du mye blått? Er det mye kalde farger? Tradisjonelt har vi en viss forventning om at det skal være varme farger med mye gul og oransje. Om man ser på klipp med mye bruk av gul og oransje toner føler man seg varm og ofte glad. Man forbinder farger med følelser, og det er bare fargen. Hvor stor påvirkningskraft vil da tonen og stemning over en film eller scene ha? Det skal jeg analysere, diskutere, reflektere og konkludere med i denne teksten.

De første øyeblikkene i en scene er avgjørende. Man må sette scenen i tid og rom slik at publikum er informert og orientert ellers kan det bli kaos og vanskelig å følge med. Men en scene må også sette tonen. Det er tonen som forteller hvordan publikum skal føle og hvordan hendelser senere kommer til å være. Tonen er for å bevege følelsene til de som ser på. Hvilke virkemidler har man for å sette tonen til en scene? Disse virkemidlene er bildefrekvens, lyd, musikk, farge og lys. En kombinasjon av dette setter tonen for scenen.

For å finne ut hvordan filmen har slik påvirkningskraft må vi tar for oss eksempler. Det må være en film som faktisk har tatt i betraktning det jeg vil finne ut av. En film som har brukt

tonen eller stemningen i filmen til å vekke følelser og påvirke dem. Jeg skal ta for meg filmen *Gladiator* (2000). Jeg vil bruke to scener her som eksempler. To scener som bruker virkemidlene på forskjellige måter. Den første kampscenen i filmen og den andre er hjemkomstscenen. Dette er eksempler på scener som bruker tonen til å bevege publikum. Den bruker virkemidler som lys og farge for å sette stemningen, samt lyd, musikk og bildefrekvens.

Problemstillingen er som følger:

“På hvilken måte har film en evne til å påvirke følelser med tonevalg og stemning”

2. Begreper

Før jeg tar for meg scenene vil jeg se nærmere på sentrale begreper for å forstå påvirkning de har. Her vil jeg beskrive hvordan hvert virkemiddel har sin plass for å presentere en stemning for en scene.

2.1 Tone og Stemning

Tone er regissørens, skriveren eller kunstnerens tolking av sitt verk, mens stemning er hvordan publikum tolker deres verk (Heckmann, 2021). Dette tilsvarer McKee beskrivelse av hva stemning er:

“The mood of any story, whatever it is, is there to make the emotional experience of the story specific.” Robert McKee (Heckmann, 2021).

Filmskapere jobber stadig vekk med å bringe emosjonell tyngde inn i filmene deres. Slik som Bordwell et al beskriver

“... let’s distinguish between emotions represented in the artwork and an emotional response felt by the spectator. If an actor grimaces in agony, the emotion of pain is represented within the film. But emotion might not be felt by us in the audience; if the movie is comedy, we might laugh” (Bordwell et al, 2020, s. 57)

Regissørens tone i en film er viktig for hvordan publikum vil reagere på filmen. Da vil alle elementene som påvirker følelser i en film være med på å skape stemningen. Den eksisterer ikke uten følelser. Tar man kun det ene virkemidlet i betraktning og opplever en følelsesrespons, er elementet med på å skape stemningen for filmen.

2.2 Lys

Uten lys har man ikke noen film. Lys er ikke bare viktig for å sette tonen, men den har en aldeles viktig jobb med å hjelpe oss med å kunne se. Under en scene har lys flere funksjoner. Den må fremheve objekter som vises i bilde, den kan være fraværende for å skjule noe og skape dybde eller kontrast. Lysstyrke har stor innflytelse på den visuelle kontrollen man har over et bilde (Block, 2008, s. 120). I denne sammenhengen går jeg ikke nærmere inn på fargene i lyset, men rekkevidden lysstyrke har på gråskalaen. Når man skal lyssette skuespillere har man ofte en trepunktslyssetting, da vil man at objektene skal fremheves. Altså at de skal skille seg ut fra bakgrunnen og ha dynamikk i fjeset. Man kan også bruke det for å få dramatik i scenen, store kontraster og skarpt lys. Dermed kan man si at med hjelp av lys kan man fortelle en historie. Målet er at kinematografien skal hjelpe å fortelle en historie, men den etablerer stemningen og tonen for filmen som forsterker det visuelle aspektet. (Brown, 2016, s. 261). Lys sammen med farge har en unik egenskap som få andre kunstformer har. De har evnen til å nå publikum på en dyp og følelsesladet måte, som treffer dypt inn i sjela (Brown, 2016, s. 7).

2.3 Lyd

Før vi hadde lyd i film var det stumfilmer, men de var ikke uten lyd. Et lite orkester spilte ofte sammen med filmen som skapte en atmosfære og brakte mer følelser inn i filmen.

Stumfilmepoken varte fra 1890 tallet til sent på 1920 tallet. Da begynte dialog å ta av i film. Lyd var introdusert i film i 1926 (Bordwell et al, 2020, s. 264). Og i USA i begynnelsen på 1930 tallet ble "the talkies" et globalt fenomen og ble en enorm suksess. Samtidig ble det en viss skepsis rundt dialog i film i Europa, fordi det ville ta vekk den unike estetikken stumfilmer hadde. Siden har det vært en stor utvikling, og i dag har det vært en revolusjon innen film med lyd. Se for deg om Star Wars hadde vært en stumfilm. Lyd er et enormt viktig virkemiddel i film.

Når vi hører lyd på film sammen med bilder, er det ikke to hendelser, men en unison samhandling. Seerne leter stadig vekk etter sammenhenger i en historie (Bordwell et al, 2020, s. 265).

Det er nemlig i lyden man bringer følelsene løs. Lyden av en skrikende unge, en eksplosjon eller av skudd fører til en reaksjon man kjenner helt inn i hjertet. Følelsene settes i sving. Men lyder av en baby som ler, fugler som synger eller storslagen applaus skaper en enorm glede. Man kan forestille seg slike lyder og man kjenner det på kroppen at man blir gladere. Dette er nødvendigvis ikke fasiten for alle. For noen kan lyden av torden skape angst og uro, for andre kan det være avslappende og gi sinnsro. Ingen har like reaksjoner på hendelser. Om man vet hva som bringer hva kan man bruke dette virkemiddelet til å skape en emosjonell historie som bringes frem på storskjermen. Det er ikke uvanlig å bli lei seg av å se en film. Men det er jo fiktivt, hvorfor bli lei seg? Jo for det er menneskelig å ha følelser. I tillegg til at lyd kan bringe frem så mye så har det også gitt en ny mening til stillhet, et fravær av lyd kan skape utrolig mye. Et stille øyeblikk kan skape en nesten utholdelig spenning i en scene, og et fravær av lyd i en plass som er høylytt kan skremme oss (Bordwell et al, 2020, s. 265). Lydenes funksjon kan derfor brukes på ulike måter inn i film.

2.4 Bildefrekvens

Noe man ikke alltid tenker på når man snakker om tonen i en film er bildefrekvensen. Standarden for film på kino er 24 bilder i sekundet. Ulike Regissører og filmskapere har prøvd ulike ting med bildefrekvensen for å kunne bruke dette som et virkemiddel i filmen deres. Det som er mest vanlig er å ha en høy bildefrekvens og filme slow motion. Rundt 250 bilder i sekundet er vanlig når man filmer slow motion. Det man oppnår med det er at man ser alt som skjer i "sakte film" og man fanger opp mer detaljer. Ofte brukt i eksplosjoner (Brown, 2016, s. 392). Slow motion er ofte et virkemiddel i actionfilmer, men også i sport. Noen eksempler på bruken av slow motion er som følger:

Atletiske aktiviteter for å fremheve eller vise ferdigheter og stil

Å vise et viktig øyeblikk i reprise i sportskamper

Å vise et naturfenomen som et lynnedslag eller en dråpe som treffer et blad

Ofte er slow motion brukt sammen med musikk siden lyden også må gå i slow motion eller så skaper det en dissonans med bilde. Selv om slow motion i film var oppfunnet av en østerriksk

prest på begynnelsen av 1900 tallet så har formen slow motion et eldre opphav, nemlig formen noh fra Japan.

Men man kan også gå andre vegen å bruke færre bilder i sekundet enn 24. Da ser man tydelig at noen bilder mangler. Og dette skaper en helt annen effekt en slow motion. Dette kalles ofte for “time-lapse photography” (Brown, 2016, s. 392). Her filmer man gjerne ett bilde i sekundet og så spiller man den av i 24 bilder i sekunder eller 30. Da vil tiden gå mye fortere. Slik teknikk er ofte brukt i:

- Landskap og himmel bevegelser

- Planter som vokser eller knopper som åpner seg

- Frukt som råtner og utgår

- Utviklingen av byggeprosjekter

- Mennesker i byen

Disse tar ofte bilder en gang om dagen, timen eller minuttet. Også ser man tid går veldig fort, dag går om til natt på sekunder. Man får vist noe som tar lang tid over kort tid. Som at ting vokser. Men det er også et siste virkemiddel man kan ta i bruk og det er kaos.

Man kan skape kaos med bildefrekvens. Og dette har nemlig Gladiator gjort. I kamp scene begynte det å bli mørkt, så da gikk kameraet ned til seks bilder i sekundet. Det som da skjedde når man spilte det av med 24 bilder i sekundet var at det ble kaos. Det er kaos i krig. Og man tenker kanskje at man vil se så mye som mulig i en kamp for det er mye detaljer, men hva om å ha det i rask film istedenfor og får vist mye på kortere tid og det blir kaos. Da føler publikum også på kampens kaos, man blir dratt inn i filmen med kaoset. Et interessant virkemiddel som fungerer.

2.5 Musikk

Når vi snakker om tone og stemning så snakker man ofte om hva man forventer i filmen. Det er en viss rytme og form filmer har. Musikk har en egen egenskap til å lage et engasjerende mønster som følges over hele filmen (Bordwell et al, 2020, s. 277). Musikk er kjent for å bære frem følelser. Om man tenker på en trist scene i en film er det stor sannsynlighet at musikken spilte en viktig rolle. Om musikken ikke er trist i en trist scene ødelegger det scenen. Men er den trist så forsterker den følelsene i scenen. Musikk har en enorm kraft for å påvirke følelser. Bare tenk på hvordan du bruker musikk, skal man trene vil man gjerne ha musikk med fullt i. Og er man på fest er det ofte det blir spilt festmusikk. Det finnes selvfølgelig unntak. Men poenget er at musikk blir brukt på så forskjellige måter, og ikke bare i film. Det er mye

musikk å velge mellom. Masse forskjellige sjangre. Men en ting de har til felles er at det er følelser i musikk. Musikken i *Gladiator* kunne ikke hatt jazz musikk eller rap. Da skaper man en dissonans og man blir dratt ut av filmen. Slik musikk passer ikke i år 180 evt. Om man tar *Reservoir Dogs* av Quentin Tarantino der Mr. Blonde kutter av øret til en politimann med glade toner fra sangen "*Stuck in the middle with you*" så blir scenen litt komisk (Renée, 2017). Noe man ikke nødvendigvis knytter vold med er slik komikk. Bilde viser hva som skjer i filmen, men det er lyden, musikken som spiller på følelsene. Det er forsket på at dur akkorder har en tendens til å skape glade følelser. Mens moll akkorder har en tendens til å skape negative følelser. Derimot musikk man hører til daglig forbinder lytteren kanskje noe helt annet enn en annen person. Et eksempel på dette kan være fenomenet vi kaller sommermusikk. Det er en type musikk man kanskje hører oftere på om sommeren for det synges om varmt og fint vær med glade toner. Sommeren er en tid man skal slappe av og ha det gøy. Lyd og musikk er det sterkeste middelet i film til å påvirke ens følelser. Rytmen, melodien, harmonien, tempoet, volumet og instrumentene brukt i musikken har en enorm påvirkning på hvordan publikum reagerer følelsesmessig mot en film (Bordwell et al, 2020, s. 277). Ser man film uten lyd klarer man ikke å kjenne på følelsene som blir vist på skjermen, men tar man vekk bildet og bare hører filmen. Da er det mye følelser. Man kan høre følelser. Synet vårt forsterker dette med å se hva en person føler. Men man klarer ikke å ordentlig kjenne på det uten lyd.

2.6 Farge

Før man hadde farger på film var det bare svart og hvitt. Første fargefilm kom i 1914 og het: "*The World, the Flesh and the Devil*". Det var primitive farger, men var likevel med farger. Men fargebruk i film ble ikke en standard i kommersielle produksjoner før på tidlig på 50 tallet. Men hva tenker du på når du hører fargen gul? Da tenker man kanskje på sola, varmen og blomster. Ting man forbinder med glede og godhet. Hva med blå? Regn, himmelen, vann, kaldt. Man forbinder ikke nødvendigvis dette med noe trist. Men i film er det ofte kalde farger som blå, hvit og svart man bruker for å vise noe trist. Hvor mange scener er det ikke i regnet når noe trist skjer. Hvor mange scener er ikke mørke og dystre når det er mørkt ute, med bruk av kalde farger. Varmen i fargene gul og rød og kulden i fargene blå, turkis og hvit har en stor påvirkning på hvordan man føler mot bildene man ser (Block, 2013, s. 148). Mennesker ser

forbindelser, sammenhenger og prøver å knytte følelser til alt mulig. Om jeg har en blyant i hånden, kaller den Ole og sier den fikk jeg av min avdøde Far. Jeg tar blyanten og brekker den. Følte du at den knakk? La du følelsene dine i den blyanten, fordi jeg viste den betydde noe for meg? Det å føle noe er menneskelig. Og i farger er det mye følelser. Hvor mange ganger har man ikke hørt at goth og emo går i svarte klær og de som går i fargerike klær ofte er smilende og lystige karakterer. Farger kan fortelle en historie, farger kan fortelle oss så mangt. Det er en egen form for å uttrykke seg og hvordan stilen for filmen skal være (Brown, 2016, s. 116). Vi forbinder kjønn med farger. Blå til gutter og rosa til jenter. Farge er et virkemiddel man ikke kommer seg unna når man lager film. Vil man ha en mørk og dyster film er det sjeldent fargerikt og er ofte mørke farger. Skrekkfilmer bruker lyd, lys og farger for å skape sin atmosfære av noe skummelt. En tone de ikke må bryte, da ender man opp med noe komisk eller noe helt annet.

3. Metode

Denne oppgaven basere seg på filmanalyse som gjennomføringsmetode, jeg skal ta for meg to ulike scener i Gladiator fra 2000 som er regissert av Ridley Scott. Kampscenen i begynnelsen av filmen og hjemkomstscenen som bruker ulike virkemidler som bringer følelser fram i publikum. Jeg vil understreke at dette er basert på mine tolkninger og analyse av filmen, som er støttet av begrepene som beskrevet i kapittel 2.

4. Synopsis av scenene

Når Romerriket var på sitt største strakte det seg fra ørkenen i Afrika til nord i England. I 12 år har keiser Marcus Aurelius kjempet mot barbarstammer i Germania. Nå i år 180 evt. står de mot den siste stammen fra Germania. Heder er rett rundt hjørnet. General Maximus Decimus Meridius leder hæren sin mot sin siste kamp før han kan gå hjem til familien sin med hodet hevet. Keiser Aurelius ser på Maximus som mannen som skal overta tronen etter hans død. Maximus er en stor mann med ære og lojalitet i Keiserens øyne. Og nå bare en siste kamp før Maximus endelig kan få hvilen han så ønsker.

Første scene som er valgt for analysen tar for seg kampen mellom romerne og germanerne i år 180.

Filmens lengde: 02.35.01

Utvalgte scene: 00.06.30: -00.12.50

Maximus har kjempet for livet for å kunne møte familien sin igjen. Han var en lojal soldat for Keiseren Marcus Aurelius. Men etter hans død ble Maximus dømt til døden. Han klarte å flykte med hjelp av et klokt hode og erfaren kropp. Det eneste som driver han er å kunne møte familien sin igjen. For å kunne beskytte dem for fare. Han må ri langt for å komme hjem. Han ble skadet under flukten og er helt utslitt. Men han samler styrken sin og rir videre. Når han nærmer seg, ser han hjemmet sitt i røyk.

Andre scene som er valgt til analysen er når Maximus ankommer hjemmet sitt i ruiner.

Utvalgt scene: 00.42.45-00.45-58

5. Analyse av scenene

5.1 Kampscene i Germania

Jeg skal gå inn på ulike former av stemninger i filmen. En film har gjerne en stemning som strekker seg over hele historien som blir fortalt. Men også scener har ulike stemninger. Jeg vil da gå nærmere innpå stemningen til to ulike scener i Gladiator (2000) og se hvordan stemningen i scenene påvirker publikums følelser. Jeg vil da gå innpå alle begrepene i kapittel 2 som virkemidler på hvordan stemningen blir satt og hvordan det påvirker publikum.

I kampscenen ved Germania finner vi oss i en skog i skumring. Man ser de siste solstrålene smyger seg gjennom trærne som lyser opp scenen. Scenen er også kjent for å ha litt problemer med kontinuitet, som at det går fra mørkt til lyst fra et bilde til et annet. Men dette skal jeg ikke ta med i betraktning. Det er i den blå time. Lyset er blått og kaldt noe som også fremhever følelsen at romerne kjemper i nord, hvor det er kaldere enn i Romerrikets hjerte byen Roma. Utover scenen blir det mørkere og flammene fra kampen hjelper også med å sette tonen og belysning. Man ser kontrasten fra det blå lyset fra sola og den blå himmelen som er kaldt, til det røde, gule og oransje varme lyset fra flammene. Røde farger fra flammene gjør at scenen blir mer voldelig og brutal. I dette tilfelle er ikke de varme fargene med på å skape noe lykkelig, men isteden med på å skape fordervelse og ødeleggelse.

De grønne fargene fra bladene i trærne i scenen viser oss hva som er tapt når flammene har brent dem ned. Det er fraværet av noe som skal være der som også tilfører en slags unødvendighet og ødeleggelseskraft der man ser hva konsekvensen er for kampen. Som nevnt i kapittel 2 bruker scenen lavere bildefrekvens slik at tiden går fortere og ingenting blir tydelig. Scenen blir spilt med 24 bilder i sekundet, mens det ble filmet med 6 bilder i sekundet. Det som da skjer, er at man mangler flere bilder og man klarer ikke å fange opp alt som skjer. Det blir kaos i scenen. Et kaos som fremhever hvor forferdelig krig, kan være. Hvor meningsløs den er, hvor liv og mening slutter. I det ene bildet hvor man kan se hver minste detalj der man ser en tropp ri ned en bakke og så i neste bildet er vi på nært hold i kampen mellom romerne og germanerne. Da er alt kaos. Bildefrekvensen har en annerledes oppgave her enn i resten av filmen og i film generelt. I en slik kampscene er lydbilde ekstremt viktig for å forstå skalaen i scenen. Selv om det er musikk til stede hele tiden i scenen er lyden av hester, piler, katapulter, eksplosjoner, skrik, brål. Når en hel tropp avfyrrer flammepiler fra buene sine føler man spenningen som går fra buen til pilen og den fyrer av sted. Man får en følelse av grandiositet og størrelse på kampen

når man hører og ser hundrevis av hester og krigere ri inn i kampen rasende. Stemningen er satt, det er krig, kaos og ødeleggelse. Man føler på spenningen mellom hærene. Og kjenner varmen som kommer fra flammehavet som oppstår på slagmarken og spiser opp soldater, en etter en.

Det er musikk i hele scenen. Det er ikke mye dialog, men musikk er alltid til stede. Den er mørk og dyster med mye bass før kampen starter. Musikken skaper spenning og bygger opp til kampen. Den bygger seg opp til kampen blir startet. Eller som Russel Crowe så fint sier: “Unleash hell”. I det kampen begynner når musikken sitt høydepunkt. Det er høy fart og spenning i musikken, som blir overdøvet til tider av eksplosjoner og katapulter som slynger store baller av flammer.

5.2 Hjemkomsten

Jeg vil ta for meg de ulike momentene som beskrevet i kapittel 2 som er brukt som virkemiddel i scenen og påvirkningskraften den har. Deretter sammenligne scenene. I denne scenen er det ikke mye å si om bildefrekvensen. Den er 24 bilder i sekundet og tilfører ikke noe annet til scenen enn at det ser filmatisk ut.

Musikken er i denne scenen også brukt hyppig til å skape en stemning. Musikken starter rolig til bildene med jordbruket og bøndene. Men vi slapper ikke av fordi den er rolig, det er stille før stormen. Musikken som er brukt i scenen spilles slik at vi blir stresset, ikke for hva som skjer nå, men hva som er rett rundt hjørnet. Musikken underbygger den frykten om hva som er i vente. Det gir en følelse av at noe ikke stemmer. Før man klarer å forberede seg. Øker musikken tempo.

Den øker og øker helt til den eksploderer. Deretter blir vi dratt med tilbake til gården, men nå

med mer trykk i musikken. Man føler noe fælt skal skje. Vi trenger ikke å ha bildene til å skjønne at noe galt er i vente. Bare med bruk av ørene forstår vi hva som skjer. Den bygger seg opp til den stopper og vi får litt tid til å ta innover oss hva som har hendt til den fort går tilbake til en intens ridning hvor tid er essensielt. Musikken øker til det høres ut som en alarm som går av helt til den stopper. Nå legges det plass til lyd i scenen og musikken er bare i bakgrunnen med bass og noen få toner. Man får en ekkel følelse, en følelse man kjenner i marginen. Den er utrolig trist og blir bare enda tristere når en dame begynner å vokalisere. Vi får tid til å puste og ta innover alle følelsene. Det er mye følelser i musikken og forsterket av lydbildet og bildene. Men i slike scener er det ofte bruk av musikk. Den skal ikke være i vegen eller være for merkbar at man legger merke til at man hører musikk. Den gjør en god jobb til å sette stemningen for hva historien bringer. Her er det utrolig mye følelser i lufta, musikken forsterker den bare.

I de rolige partiene i scenen får lydbilde en større plass. Musikken tar overhånd når den blir mer intens. Når det er rolig kan man høre gresshoppene som lager lyd, mennesker som snakker latinsk, en hest som går og fugler som synger. Det er lyder som man bare hører når det er rolig. Det gir en følelse av ro. Tar man med musikken så kjenner man at noe ikke stemmer, noe er på gang. Når man hører en gruppe med hester skjønner man at det man mistenkte kommer i oppfyllelse. Hestene kommer nærmere og nærmere den lille gutten til man hører hesten treffe ham, vi hører så vidt et skrik fra moren sin. Skriket er overdøvet av hestene som galopperer. Lyden av hestene som galopperer stenger nesten all lyd ute. Det fører til at man kjenner på styrken og makten til ridderne, alt annet rundt er maktesløse.

Når Maximus ankommer gården sin hører man bare flammer som smeller i gresset, vind som treffer buskene, høner som klukker og en tydelig lyd av fluer som flyr. Liket til kona og sønnen er døde. Her ser vi også stor bruk av kontrast i bildet. Likene er mørke, lite lys treffer dem. Silhuetten til Maximus er også meget mørk til kontrast med bakgrunnen som er godt

opplyst av sola. De svarte tonene underbygger det mørke Maximus kjenner på. Når Maximus ligger ved graven deres hører man metal som klirrer. Kjetting som kommer nærmere og nærmere. Og med et slag blir han tatt. Vi skjønner han blir tatt til fange. Vi kjenner godt lyden av kjetting og hva det medbringer. Fangenskap, fengsel eller slavearbeid.

Det er store kontraster til hva vi så i Germania, her er fargene livlige og levende og kraftige. Det grønne gresset, det gule hveten, den lyseblå himmelen og den varme og gule sola skinner over slettene og gården. Vi er en helt annen plass enn Germania. Her er det varmt og vegetasjon vokser godt her. Man skjønner hvorfor Maximus lengtet etter denne plassen. Her er det fredfullt og fint, helt til det ikke er det. Alt den fine atmosfæren fargene og lyset byr på gjør at når den mangler så skapes det en følelse at endring av noe vondt. Når Maximus ankommer gården er gresset blitt svart, menneskene brent opp og familien hans hengt og brent. Fra de livlige kraftige fargene til det livløse svarte fargen som tunger scenen av fordervelse, forferdelighet og døden.

6. Konklusjon

Mennesker har følelsene på utsiden av kroppen. Vi legger følelsene våre i objekter, situasjoner og karakterer. Vi har en helt unik evne til å sette følelsene våre i de mest utrolige ting. Om jeg tenker på en klementin tenker jeg ikke på hvordan en klementin ser ut. Gul eller oransje med små båter inni og man må skrelle den for å spise klementinen. Men det jeg tenker på er jul, kos og familie. Jeg ser for meg et stort grønt juletre, et veldekket bord med masse mat. Og hele familien rundt som koser seg. Jeg blir glad av lukten til en klementin, jeg får masse gode minner bølgende over meg slik som en havbølge treffer stranden. Og dette er følelsene jeg får av en frukt. Bare tenk da hva film kan gjøre. Hvordan en historie kan gripe en og få et nytt syn på livet. Hvordan da at en karakters historie er lik en selv og man kjenner seg igjen. Hvordan en film kan være kritisk til verden vår. Og hvordan en beskjeden historie om en liten gutt kan gripe en hel nasjon, en verden. Film er følelser. Film kan endre ens syn på de mest underlige ting. Film kan endre humøret ditt. Den kan redde dagen din og den kan holde deg oppe på natta. I årevis har mennesker fortalt historier rundt bålet på kvelden. Vi oppsøker historier, uten historier har vi ingen fortid. Og hvem ellers enn filmmediet har den unike evnen til å fortelle en historie på flere plan enn ord i seg selv.

Det å sette tonen i en film er viktig for filmens suksess i å berge publikum. Tonen sørger for å vise hva publikum skal føle. Den viser oss hva vi har i vente. Det er tonen som bestemmer hvordan publikum reagerer på filmen på et følelsesnivå. Det er tonen som bestemmer følelser. Film som i sin essens er å spille på følelser er i sin verdi basert på tonen. Så når en sier på hvilken måte har film en evne til å påvirke følelser med tonevalg og stemning, så har man flere elementer som bestemmer tonen og stemningen for en film. Og alle disse momentene lyd, lys, bildefrekvens, farge og musikk berører publikums følelser. De endrer humøret, de bestemmer humøret. Vi som publikum er for å tjene filmen. Vi blir med på de dypeste daler og de høyeste topper. Film er en berg-og-dalbane med følelser. Så på hvilken måte gjør en det? Den baserer alle steg på å fortelle noe dypere, noe følelsesmessig bærende. Tonen, stemningen kan og vil berøre deg emosjonelt.

7. Litteraturliste

- Block, B. (2013). *The visual story: Creating the Visual Structure of Film, TV and Digital Media* (2. utg.). Focal Press
- Bordwell, D, Thompson, K & Smith, J. (2020). *Film Art an introduction* (12. utg.). McGraw-Hill Education
- Brown, B. (2016). *Cinematography theory and practice* (3. utg.). Routledge
- Heckman, C. (2021, 8 august). What is Tone in Literature & Film - A Guide for Storytellers. *Studiobinder*. <https://www.studiobinder.com/blog/what-is-mood-in-literature-definition/>
- Heckman, C. (2021, 5 desember). What is Tone in Literature & Film - A Guide for Storytellers. *Studiobinder*. <https://www.studiobinder.com/blog/what-is-tone-in-literature-definition/>
- Renée, V. (2017, 17 februar). Which Cinematic Techniques Can You Use to Change the Tone of a Scene? *No Film School*. <https://nofilmschool.com/2017/02/which-cinematic-techniques-can-you-use-change-tone-scene>